

ภาษาไทย

ชั้นอนุบาลปีที่ 3

สอดคล้องหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กระทรวงศึกษาธิการ
เน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
ผสมผสานกับแนวคิดพหุปัญญา ผ่านการบูรณาการการศึกษาในศตวรรษที่ 21

• ปรีดา สหันทราษฎร์ • ประโมทย์ เขียมสวัสดิ์ • สถาพร กริธาร

30.-

ชื่อ ชั้น

โรงเรียน เลขที่

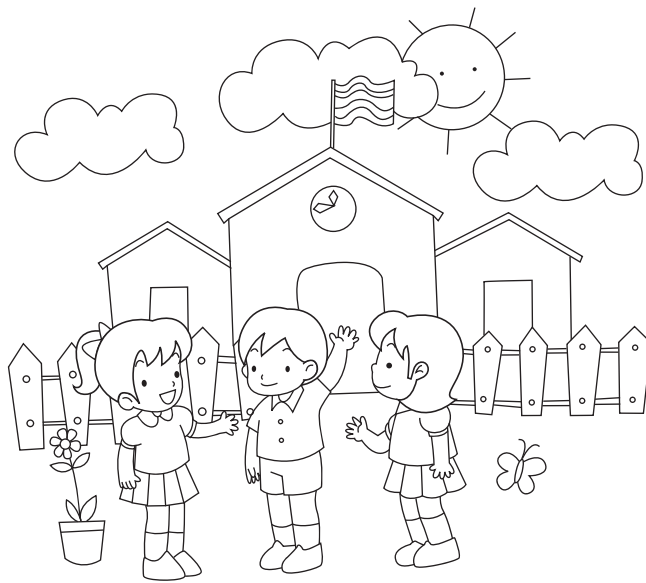

ชุดแบบฝึกทักษะพื้นฐานการอ่าน

“ขยันอ่านภาษาไทย”

ชั้นอนุบาลปีที่ 3

เตรียมความพร้อมทางด้านการอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กปฐมวัย

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

MAC | MAC EDUCATION

ผู้เขียน : ปรีดา สหพันธ์วิทยุ
ประมอทย์ เยี่ยมสวัสดิ์
สถาพร กริธรร

สงวนลิขสิทธิ์ : ธันวาคม 2558

ราคาจำหน่าย : 30 บาท

การสั่งซื้อ : ส่งธนาคัติสั่งจ่าย ไปรษณีย์ลาดพร้าว 10310 ในนาม บริษัท แม็คเอดดูเคชั่น จำกัด
เลขที่ 9/99 อาคารแม็ค ซอยลาดพร้าว 38 ถนนลาดพร้าว แขวงจันทระเกษม
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
☎ : 0-2938-2022-7 FAX : 0-2938-2028
www.MACeducation.com

พิมพ์ที่ : บริษัท แพลนพรินท์ติ้ง จำกัด

(สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียน ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร)

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning)

คำแนะนำสำหรับผู้ใช้

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยถือเป็นการวางฐานรากที่สำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็กวัยนี้เป็นช่วงวัยแห่งการเรียนรู้ การปลูกฝังและเสริมสร้างพัฒนาการที่ถูกต้องและเหมาะสมให้กับเด็กวัยนี้ สามารถส่งผลต่อคุณภาพของประชากรของประเทศในอนาคต ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศต่อไป นักประสาทวิทยาได้ศึกษาการทำงานของสมองของมนุษย์ พบว่าสมองของเด็กแรกเกิด-6 ปี มีพัฒนาการรวดเร็วที่สุดของในช่วงชีวิตของมนุษย์หนึ่ง นอกจากนี้การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้กับเด็กวัยนี้เป็นการเปิดหน้าต่างแห่งโอกาสของชีวิตเด็ก กระทรวงศึกษาธิการคำนึงถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้ทำการปฏิรูปการเรียนรู้และกำหนดเจตจำนงเรื่องการพัฒนาเด็กไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับแก้ไขปรับปรุง) 2546 ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย และกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย โดยมุ่งเน้นพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา และมุ่งพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคล รวมทั้งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ประการสำคัญต้องเตรียมความพร้อมตั้งแต่ปฐมวัย ซึ่งมีปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ 6 ประการ คือ 1. การเตรียมความพร้อมด้านสติปัญญา 2. การเตรียมความพร้อมด้านอารมณ์ 3. การเตรียมความพร้อมด้านสังคม 4. การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย 5. การเตรียมด้านรู้และเข้าใจในตนเอง และ 6. การเตรียมด้านคุณธรรมจริยธรรม และพัฒนาเด็กให้มีทักษะต่างๆ สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย การสร้างคนให้มีทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะการเรียนรู้และเข้าใจตนเอง

หลักการดังกล่าวในเบื้องต้นมีพื้นฐานมาจากการพัฒนาตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ของศาสตราจารย์ ดร.โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ ซึ่งกล่าวถึงแนวคิดทางการพัฒนาความสามารถทางปัญญาของมนุษย์ไว้ 10 ด้าน ดังนี้

1. ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) คือ ความสามารถด้านความเข้าใจและการใช้ภาษา ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน ที่สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นรับรู้ เข้าใจได้ง่าย ตลอดจนการใช้ภาษาในการจดจำข้อมูลต่างๆ เช่น ความสามารถในการพูด การอธิบาย การเขียน การสื่อสาร การใช้ภาษาในการโน้มน้าวความคิด รวมถึงการเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของภาพ ความหมายของสิ่งต่างๆ ฯลฯ ผู้มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักพูด นักเล่านิทาน พิธีกร นักเขียน บรรณาธิการ นักหนังสือพิมพ์ นักจิตวิทยา ครูอาจารย์ ทนายความ ฯลฯ ความหมายของสิ่งต่างๆ ฯลฯ ซึ่งเด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้ในรูปของการเตรียมความพร้อมด้วยกิจกรรมการฟังนิทาน การฝึกให้เด็กได้เล่าเรื่องราว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

2. ปัญญาด้านตรรกะ - คณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical Intelligence) คือ ความสามารถในการวิเคราะห์เหตุผล วิเคราะห์ปัญหาเชิงตรรกะ การแก้โจทย์ปัญหาการคิดเชิงนามธรรม การคิดเชิงตรรกะการคิดแบบวิทยาศาสตร์ การใช้ตัวเลข การคิดคำนวณ การเข้าใจ ความไวในการเชื่อมความสัมพันธ์ การจำแนกประเภท การจัดหมวดหมู่ การคาดเดา การสันนิษฐาน ผู้มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักจิตวิทยา คณิตศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ นักบัญชี นักสถิติ วิศวกร ฯลฯ เด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้จากกิจกรรมให้เด็กฝึกการนับ การจำแนกความเหมือนความต่าง การแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

3. ปัญญาด้านดนตรี (Musical-Rhythmic Intelligence) คือ ความสามารถทางดนตรี ไวต่อเสียง ทำนอง จังหวะ การเข้าใจหรือวิเคราะห์เกี่ยวกับดนตรี เข้าใจและสร้างสรรค์งานเกี่ยวกับดนตรี ผู้มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักแต่งเพลง นักดนตรี นักวิจารณ์ด้านดนตรี นักร้อง นักสร้างเครื่องดนตรี ฯลฯ เด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้โดยการร่วมกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ การฝึกร้องเพลงประกอบท่าทาง การฟังเพลงที่มีจังหวะแตกต่างกัน

4. ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์-การมองเห็น (Spatial-Visual Intelligence) คือ ความสามารถในการมองเห็นภาพของทิศทาง พื้นที่ แผนที่ ความรู้สึกไวต่อสี เส้น รูปร่าง การสร้างภาพในจินตนาการ ประสาทสัมผัสด้านทิศทาง

มีความสามารถในการทำงานที่มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา ผู้มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักเดินเรือ นายพราน นักเดินทางไกล นักบิน สถาปนิก ประติมากร มัณฑนากร นักประดิษฐ์ ดีไซน์เนอร์ ฯลฯ เด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้โดยการเล่นไม้บล็อก การเล่นเครื่องเล่นสร้างสรรค์

5. ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily-kinesthetic Intelligence) คือ ความสามารถในการใช้อวัยวะต่างๆ ของร่างกายในการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย การมีทักษะทางร่างกาย เช่น ความคล่องแคล่ว ความแข็งแรง ความยืดหยุ่น ฯลฯ ความสามารถในการใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายในการทำงาน หรือแก้ปัญหา หรือสร้างสรรค์งาน ผู้มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักกีฬา นักเต้น นักแสดง นักลีลาศ นักก่อสร้าง ฯลฯ เด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้โดยทำกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรม Brain Gym กิจกรรมพลະ

6. ปัญญาด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) คือ ความสามารถด้านการเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความต้องการของผู้อื่น ความไวต่อการสังเกตน้ำเสียง ใบหน้า ท่าทางของผู้อื่น สามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี ผู้มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักประชาสัมพันธ์ นักจิตวิทยา ครูอาจารย์ นักสังคมสงเคราะห์ นักขาย นักโฆษณา นักการเมือง ฯลฯ เด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้โดยการทำงานร่วมกับผู้อื่น

7. ปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) คือ ความสามารถในการเข้าใจตนเอง รู้ความสามารถของตนเอง รู้จุดอ่อน-จุดแข็ง รู้อารมณ์ของตนเอง รู้ความคิด หรือความต้องการของตนเอง มีสมาธิ สนใจติดตามในสิ่งที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษ เด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้โดยกิจกรรมที่เน้นความเป็นอิสระ การเปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกคิดและตัดสินใจ ในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเองไม่ใช่เรื่องซับซ้อนมาก

8. ปัญญาด้านธรรมชาติ (Naturalist Intelligence) คือ ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ธรรมชาติ รู้จักธรรมชาติของสิ่งมีชีวิต สิ่งแวดล้อม เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตระหนักถึงความสามารถของตนเองที่จะช่วยในการอนุรักษ์ธรรมชาติ เข้าใจพัฒนาการของมนุษย์ การหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงของสสาร ผู้มีความสามารถ

ด้านนี้ เช่น นักอนุรักษ์ธรรมชาติ นักวิทยาศาสตร์ นักดาราศาสตร์ นักธรณีวิทยา ฯลฯ เด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้โดยได้เรียนรู้จากธรรมชาติ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง เรียนรู้จากการออกภาคสนาม

9. ปัญญาด้านการคิดใคร่ครวญ หรือการดำรงอยู่ของชีวิต (Existential Intelligence) คือ ความไว และความสามารถในการเข้าใจตนเองอย่างลึกซึ้ง สามารถจับประเด็นคำถามเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของมนุษย์ เข้าใจความสัมพันธ์ของร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ เข้าใจความหมายของโลกและชีวิต เข้าใจลัทธิธรรม ผู้มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักปรัชญา ผู้นำศาสนา ฯลฯ

เด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้โดยการฝึกให้เด็กรู้จักตนเอง ทบทวนการกระทำต่างๆ ในแต่ละวัน การฝึกด้านเหตุและผลของการกระทำ ทักษะด้านนี้จะเริ่มเกิดขึ้นกับเด็กที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 5 ปี เด็กแต่ละคนจะพัฒนาช้าเร็วแตกต่างกัน

10. ปัญญาด้านคุณธรรม จริยธรรม (Moral Intelligence) คือ ความสามารถในการเรียนรู้ ที่จะอยู่กับผู้อื่น มีสติรู้ตัว สามารถควบคุมตัวเองได้ รู้สิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ทำในสิ่งที่ถูกต้อง มีเมตตา หนักแน่น อุตุน เด็กวัยนี้สามารถพัฒนาได้โดยการเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นเป็นกลุ่ม การทำงานร่วมกัน การจำลองสถานการณ์ในชีวิตให้ตัดสินใจภายใต้คำแนะนำที่ถูกต้อง

ปัญญาทั้ง 10 ด้านมีอยู่ในบุคคลนั้น เราพบว่าบางคนมีครบทุกด้าน แต่คนบางคนมีความสามารถ ความถนัด หรือมีศักยภาพปัญญาในบางด้านที่ชัดเจน บางคนชัดเจนเพียง 1-2 ด้าน และที่สำคัญไม่มีใครมีปัญญาด้านใดด้านหนึ่งชัดเจนเพียงด้านเดียว เมื่อครู ผู้ปกครอง หรือผู้เกี่ยวข้องรู้และเข้าใจความสามารถและความถนัดของเด็กแต่ละคน จะทำให้สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมปัญญาที่มีอยู่ให้เพิ่มขึ้น

เมื่อปัญญาและความสามารถของบุคคลมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการใช้ชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข และมีความเชื่อมั่นในตนเอง เห็นคุณค่าของตนเองคือสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ปัญญาจึงควรได้รับการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 22 ที่กำหนดให้การศึกษายึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การพัฒนาศักยภาพของบุคคลอาจมีหลายแนวทาง หนังสือเสริมประสบการณ์ หรือแบบฝึกหัดชุดดังกล่าวก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่จะช่วยพัฒนา แม้ว่าปัจจุบันจะยังไม่มีการจัดทำหลักสูตรที่มีการระบุชัดเจนว่าเป็นหลักสูตรแบบพหุปัญญา แต่มีสถานศึกษาหลายแห่งได้นำแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยกำหนดไว้ในปรัชญาการศึกษาปฐมวัย วิทยาลัยศรัทธกิจ หรือเพิ่มเติมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพหุปัญญาในหลักสูตรสถานศึกษา และนำแนวคิดทางพหุปัญญาใช้ในการออกแบบหน่วยการจัดประสบการณ์ ออกแบบแผนการจัดประสบการณ์ ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดแทรกการส่งเสริมพหุปัญญาให้กับเด็ก โดยจัดสอดแทรกในกิจหลัก 6 กิจกรรม และในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมสามารถส่งเสริมปัญญาหลากหลายด้าน เช่น การให้เด็กเล่นไม้บล็อกร่วมกับเพื่อนสามารถส่งเสริมปัญญาด้านร่างกาย ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเข้าใจระหว่างบุคคล/การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวเรียกว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning : BBL)

หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

นักการศึกษาสำคัญสองท่านคือ จีออฟฟรีและรีเนท ได้เสนอแนะหลักการ 12 ข้อ ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานไว้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิหลักการของสมองและจิตใจ (Brain/Mind Learning Principles)

จากหลักการทั้ง 12 ขอนำไปสู่แนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ ดังตารางต่อไปนี้

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning)

หลักการ	วิธีการ
1. สมองทำงานพร้อม ๆ กันหลายส่วน สมองจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีในสภาพแวดล้อมที่มีการกระตุ้นอย่างหลากหลาย	1. คิดค้นการนำเสนอเนื้อหาความรู้หลาย ๆ รูปแบบ เช่น กิจกรรม การเรียนรู้ตัวต่อตัว ร่วมกัน เรียนรู้เป็นกลุ่ม เรียนรู้ผ่านการทำงานศิลปะ สาธิตให้ดู เช่น การสอนดนตรี
2. ศักยภาพในการเรียนรู้เกี่ยวข้องทั้งพัฒนาการ การเติบโต บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และสภาวะอารมณ์	2. ทำความเข้าใจว่าเด็กแต่ละคนมีพัฒนาการการเติบโตที่แตกต่างกันแม้จะอยู่ในวัยเดียวกันก็ตาม เด็กแต่ละคนจึงมีความพร้อมในการเรียนรู้ในช่วงวัยช่วงเวลาที่ไม่เหมือนกัน ดูแลสภาวะของเด็กทั้งในเรื่องอาหารการกิน การออกกำลังกาย สอนให้เด็กรู้จักจัดการความเครียดผ่อนคลาย
3. เด็ก ๆ มีความสงสัยใคร่รู้เป็นธรรมชาติ การค้นหาความหมายในเรื่องต่าง ๆ มีมาตั้งแต่เกิด และสมองถูกออกแบบมาเพื่อรับรู้และขบคิดค้นหาคำตอบ	3. เชื่อมโยงข้อมูลความรู้กับบริบทต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว อาทิ วิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจึงจะสามารถเข้าใจได้ดี
4. อารมณ์ความรู้สึกกับการเรียนรู้ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ อารมณ์ความรู้สึกมีความสำคัญต่อการจดจำข้อมูล (ทั้งการจำและการเรียกใช้ความจำ)	4. สร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียน และครูผู้สอนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน สอนให้เด็กเท่าทันอารมณ์ความรู้สึกของตัวเอง และอธิบายให้เด็กรู้ว่า อารมณ์ความรู้สึกนั้นส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างไร
5. สมองแต่ละส่วนรับรู้และทำงานสร้างสรรค์ทั้งแบบเฉพาะด้านและประสานกับสมองส่วนอื่น ๆ	5. พยายามหลีกเลี่ยงการนำเสนอข้อมูลความรู้ โดยไม่เชื่อมโยงกับบริบท ข้อมูลความรู้อย่างเดียว จะทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องยาก ออกแบบกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้ใช้สมองหลายส่วนทำงานประสานเชื่อมโยงกัน
6. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนเกิดความสนใจ ใส่ใจ รับรู้	6. ใช้อุปกรณ์ เทคนิคการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจ เช่น งานศิลปะ บอร์ด ภาพเสียงเพลง ครูผู้สอนต้องมีความกระตือรือร้นและมีวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ
7. การเรียนรู้เกี่ยวข้องกับจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก	7. กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องและมีชีวิตชีวา โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและทบทวนใคร่ครวญสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว
8. ความทรงจำมี 2 ประเภท คือ ความทรงจำจากการซึมซับ ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันกับความทรงจำที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลความรู้แบบท่องจำ	8. ไม่เน้นความรู้แบบท่องจำ เพราะจะทำให้เด็กไม่พยายามเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ
9. สมองจะเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ได้ดีเมื่อข้อมูลและทักษะต่าง ๆ มาจากความทรงจำที่ซึมซับจากประสบการณ์จริง	9. ใช้เทคนิคการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กได้สัมผัสกับประสบการณ์จริงอย่างหลากหลาย เช่น การทดลอง การสาธิต การทำโครงการ การทัศนศึกษา การทำ workshop
10. สมองจะเรียนรู้ได้ดีถ้าได้รับแรงกระตุ้นในทางบวก แต่ถ้าผู้เรียนถูกคุกคามทางความรู้สึก เกิดความเครียด วิตกกังวล จะเป็นการสกัดกั้นสมองไม่ให้เกิดการเรียนรู้	10. สร้างบรรยากาศผ่อนคลายในชั้นเรียน หลีกเลี่ยงภาวะกดดัน บังคับ ดุด่า การทำโทษอย่างรุนแรงทั้งทางกายและจิตใจ
11. คนเราเกิดมามีสมองที่แตกต่างกัน และโครงสร้างของสมองแต่ละคนเปลี่ยนแปลงได้	11. ใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีการเรียนการสอนหลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจเด็กให้มากที่สุดทางประสาทสัมผัสทุกด้าน ทั้งการมองเห็น การได้ยิน อารมณ์ ความรู้สึก การสัมผัส

แบบฝึกทักษะพื้นฐานการอ่านภาษาไทย ชุดส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กเริ่มเรียน สอดคล้องตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 จะช่วยให้เด็กเกิดประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการทางภาษา ด้านทักษะการอ่านภาษาไทย

แบบฝึกทักษะพื้นฐานการอ่านภาษาไทย ชุดส่งเสริมการอ่าน สำหรับเด็กเริ่มเรียนชุดนี้มีทั้งหมด 3 เล่ม ประกอบด้วย

เล่ม 1 หัดอ่าน

เล่ม 2 ชอบอ่าน

เล่ม 3 ขยันอ่าน

โดยเริ่มต้นจากการรู้จักพยัญชนะไทย ฝึกอ่านประสมคำจากสระง่ายๆ ไปหาสระยาก การผันเสียงวรรณยุกต์ และการสะกดคำ ตลอดจนการอ่านคำคล้องจอง

การฝึกอ่านคำซ้ำและอ่านบ่อยๆ จะทำให้เด็กจำได้ดี อ่านได้คล่องและจะส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษา ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างครบถ้วน

ปรีดา สหันทราษฎร์

ประโมทย์ เขี่ยมสวัสดิ์

สถาพร กริธาธร

ขยันอ่าน 1

ตัวของเรา

ตา

ขา

มือ

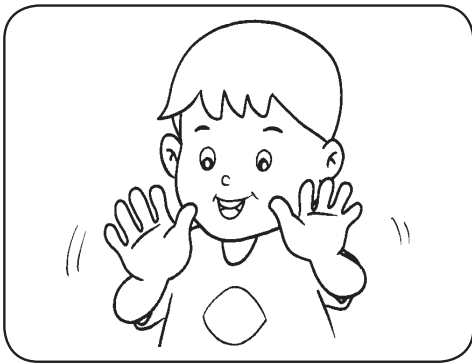
หู

คอ

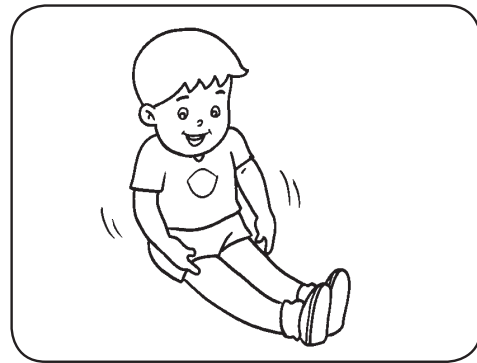
หัว

เท้า

แขน

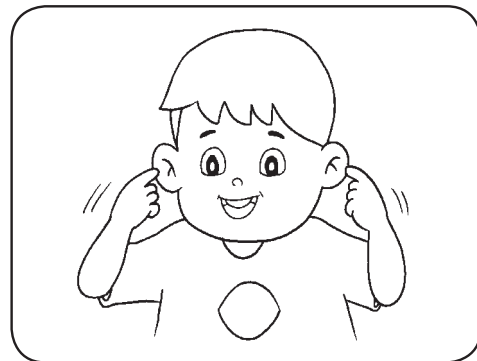
เรามีมือ

เรามีขา

เรามีตา

เรามีหู